

Per què talen els arbres al Parc del Centre?

- No és pobresa, és injustícia
- Defensem la convivència
- Talen els arbres del Parc del Centre
- Coral del Joncar

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
De ferreteria a hotel	
EN PORTADA	4
ILP de l'Auditoria del dèficit del sector elèctric	
No és pobresa, és injustícia	
ILP Habitatge	
Mirando hacia la frontera sur	
Las mujeres musulmanas de Poblenou...	
Defensem la convivència	
Transformador Sant Joan de Malta	
El Kilòmetre quadrat del Poblenou	
La Llei Mordassa	
Talen els arbres del Parc del Centre	
EDUCACIÓ.....	11
Ets migrant?	
Una proposta externa per treballar a l'institut	
SALUT.....	12
Sentir-se sentit	
ESPAI VIOLETA.....	13
Dona i crisi	
MEMÒRIA I PATRI MONI.....	14
UD Pueblo Nuevo, a l'ombra del Júpiter	
PAISATGES HUMANS.....	16
Marià Aguiló, pluralitat comercial	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Àngela Vinent	
ENTITATS.....	20
Coral del Joncar, cant, música i cors	
PAS A NIVELL.....	22
Ais, Tonet!	
ACTUALITAT.....	23
Espai Connecthort	
Aturen l'execució del Pla de reforma de l'Eix Pere IV	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

Codi: ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.85
 Març-abril 2015

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Marc Dueñas, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler

Col·laboradors: Andrés García Berrio, Estrella Pineda, Eva B. i Guillem J., Jordi Alegre, Jordi Fossas, Patricia Pujante, Júlia Baquero, Marina Riera, Esther Racionero, África Ragel, ..

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós
 Il·lustracions: Manel Puyal
 Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual, Gemma Canela
 Disseny gràfic/maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Publicitat: Carme Martínez (680988900)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.

La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

De ferreteria a hotel Cap on anem?

La conversió de la Ferreteria Badius en hotel té una significació especial sobre la transformació del nostre barri i no ho diem per la importància de l'operació en si, perquè el Poblenou ja porta (o suporta) més de 30 hotels, sinó per la simbologia que comporta la metamorfosi d'un establiment de referència del barri (i de fora).

La ferreteria va tancar amb molta més pena que la glòria dels gairebé 100 anys d'història que tenia al darrere. Com relatàvem en el número 71 d'*El Poblenou*, Badius va abaixar les portes de manera traumàtica deixant al carrer sense indemnització i amb endarreriments impagats, primer 9 treballadors el 2009, i finalment, el 2011, els 13 restants.

La simbiosi entre aquest establiment i els centenars de tallers als quals subministrava formava part d'un univers veïnal que irremediament s'enfonsa. I és que tampoc la solvència econòmica de la majoria d'aquest tallers productius no els ha permès superar els elevats costos derivats de les juntes de compensació dels plans urbanístics pels que estaven afectats.

Res no va sol i tot ajuda, en el tancament d'aquest establiment comercial: la pèssima gestió dels hereus de la família Dagas i Badius i, en el pla general, la crisi han convertit en paper mullat totes les promeses de prosperitat econòmica que prometia el 22@. En aquest marc se'ns presenta la turistització de l'entorn. Però ens temem que aquesta no és una aposta de futur. La volatilitat del mercat turístic fa que les noves inversions al barri siguin concebudes com una manera de plasmar actius especulatiu. Deixem les mans lliures als agents econòmics, com el fons voltor que ha comprat l'edifici Badius, i ens podem trobar, com fa 30 anys enrere, quan la marxa de la indústria del Poblenou va ser substituïda per les centrals d'empreses de mercaderies. Els camions no van ser, llavors, un canvi posi-

tiu i de futur per al barri. Ho seran ara els turistes?

La torre Agbar aviat serà convertida en hotel de luxe per la multinacional Grand Hyatt que ja té l'hotel més alt del món a Xangai. Els promotors estimen que l'activitat que produirà aquest centre atraurà un milió i mig de persones a l'any. A l'ombra del *pirulí* voldran sorgir nous hotels com aquest de Badius. Segurament que el sector de la restauració agrairà les engrunes i, se'ns dubte, es dinamitzarà l'oci nocturn, que aquí el turisme de borratxera ja té una pista d'aterratge anomenada i recordada tristament com a *Triángulo Golfo*.

Respecte a la creació dels llocs de treball, hi ha un món ocult, i és el que denuncia l'Ernest Cañada, coordinador de l'ONG Alba Sud i veí del barri: Molts hotels subcontracten empreses per les feines de cambreres de pis, aquestes són treballadores, moltes llatinoamericanes, amb unes condicions indignes de forta sobreexplotació que tenen preocupants conseqüències per la seva salut.

Cal obrir urgentment el debat ciutadà sobre l'impacte que té el turisme a la ciutat. A l'editorial de fa dos números ja alertàvem dels efectes negatius que podia tenir per als nostres barris. Ara, a iniciativa de la FAVB, l'Ajuntament convoca una Audiència Pública sobre aquest tema. S'han d'establir els límits que té Barcelona i els seus barris per encabir de manera sostenible la pressió turística i, d'entrada, hem d'exigir una moratòria en la concessió de noves llicències hoteleres.

Mentrestant, la Taula Eix Pere IV fa treball de formiga per a la revitalització d'aquest entorn a partir de la capacitat cooperadora que té la iniciativa ciutadana. Toca potenciar una aposta amable que, aquesta sí, ens fa creure en el futur.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

ILP

ILP de l'Auditoria del dèficit del sector elèctric

Una vegada més ha sigut la iniciativa ciutadana qui ha mogut fitxa davant la inacció del govern de l'Estat. En aquest cas, la iniciativa legislativa popular (ILP) parteix de la Asociación Española para la Calidad en la Edificación, que va ser admesa a tràmit per la Mesa del Parlament. La iniciativa té per objectiu intentar conèixer la realitat del dèficit de tarifa elèctrica a l'Estat espanyol. El grup parlamentari La Izquierda Plural va presentar una proposició en aquest sentit, però va ser rebutjada per la majoria absoluta el PP.

Les signatures dels ciutadans pressionaran ara novament el Govern que, a l'empena de la majoria absoluta del Partit Popular a la càmera espanyola, no ha permès per ara que els ciutadans coneguin l'autèntica naturalesa d'un dèficit del Sector Elèctric que avui és ja d'uns 30.000 milions d'euros, i recau en la factura de la llum de tots els abonats.

El que es coneix per dèficit de tarifa elèctrica es va començar a gestar a partir de la liberalització del sector elèctric per part dels governs del PP i del PSOE, a inici de la passada dècada. A la diferència entre l'import recaptat a través del rebut de la llum, i el cost real de l'electricitat,

s'hi van anar sumant un conjunt de conceptes que no estan prou clars. Simplificant, a la part de la factura elèctrica que no correspon als consums, s'hi troben despeses com les primes al sector renovable i altres despeses destinades a la millora de l'eficiència energètica. Però no són aquestes les que sumen avui un dèficit fora de control, sinó un seguit d'ajudes menys justificades a sectors de generació convencional amb combustibles fòssils com el carbó, les centrals tèrmiques de gas i altres ajudes a les empreses elèctriques que actuen com un oligopoli.

La manca de control i planificació del sistema de generació elèctrica a Espanya és la causa d'unes inversions de les Elèctriques que han resultat completament errònies, com per exemple la instal·lació de més de 27.000 megawatts de cicles combinats de gas natural, que representa una sobredimensió del parc de generació econòmicament insostenible. La sospita que darrere del dèficit de tarifa s'hi amaga un rescat en tota regla del Govern al sector elèctric ha motivat la queixa ciutadana. El Govern, per ara, no ha autoritzat una auditoria que hauria de fer llum a una qüestió tan fosca com l'actual sistema elèctric espanyol.

Salvador Clarós

No és pobresa, és injustícia

Amb el lema "No és pobresa, és injustícia" l'11 de desembre passat més de 1.000 veïns i veïnes de Nou Barris van baixar a manifestar-se a la plaça de Sant Jaume. Ha estat un intent significatiu de traduir la greu situació de vulnerabilitat que pateixen importants franges de la nostra societat en una mobilització social. Reconèixer que ser pobre no és indigne, sinó que és injust, és el primer pas necessari per no acceptar la situació actual.

Fins ara, i de manera molt rellevant, només la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) havia transformat el sentiment d'exclusió social amb apoderament i mobilització. Però també forma part del dret a l'habitatge que en aquest s'hi pugui viure en condicions humanes. Què passa amb tota aquella gent que no poden pagar la llum, l'aigua o el gas?

A més dels 50 desnonaments diaris de mitjana que hi ha a Catalunya, actualment els talls del subministrament elèctric afecten el 10% de les nostres vivendes, 320.000 famílies al nostre país no han pogut escalfar casa seva durant aquest hivern.

El 2013 Endesa i Iberdrola van deixar sense llum un milió de persones a tot l'Estat, i aquí Agbar va tallar l'aigua a 150.000 llars familiars. No són xifres, són persones; vol dir que proporcionalment hi ha dos o tres pisos de la nostra escala que estan patint el malson dels talls de subministrament. Són moltíssima gent, però la rebel·lió no esclata –de moment– per la mateixa raó que és difícil que un veï et digui a l'ascensor que no es traurà l'abric quan entri a casa

seva. Com sempre, els rics farden i els pobres s'amaguen..., i això serà així fins que col·lectivament no assumim que no és pobresa sinó injustícia.

Per què és injustícia? Perquè Endesa va obtenir uns beneficis de 579 milions el primer semestre del 2014; Gas Natural, en el mateix període, va guanyar 676 milions, i Agbar va tenir uns beneficis de 432 milions l'any 2012.

És injustícia perquè el govern autoritza l'augment de tarifes. Entre el 2013 i el 2014 la part fixa del rebut de la llum ha passat de ser d'un 35% a un 60%, i com a conseqüència el rebut és un 30% més car que la mitjana europea. La Generalitat autoritza que ATLL aprovi l'augment d'un 70% de la tarifa de l'aigua per fer atractiva la privatització d'aquest servei bàsic. I amb el rebut del gas pagarem els 1.350 milions a l'empresa de Florentino Pérez com a compensació del projecte fallit Castor.

Davant d'aquesta realitat ningú no pot mirar cap a un altre costat. D'una

banda, són lloables, però insuficients, les iniciatives solidàries que la societat civil és capaç de generar per mitigar la pobresa i, de l'altra, les administracions obren tímides línies d'ajut que no són capaces d'abordar la gravetat del problema, com ho demostra que al primer Decret contra la pobresa energètica de la Generalitat només s'hi van acollir 500 famílies.

Per tot això és important afrontar la situació de cara i que per llei es pugui garantir que cap llar per raons de pobresa pugui patir talls d'aquests serveis bàsics. En aquesta línia, l'Observatori de Drets Econòmics Socials i Culturals (DESC), l'Aliança contra la Pobresa Energètica (APE) i la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), amb el suport actiu de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), van presentar la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) sobre l'habitatge: contra els desnonaments i la pobresa energètica. Aquesta ha estat admesa a tràmit pel Parlament de Catalunya i ara es necessita recollir 50.000 signatures.

El 10 de gener passat es va posar una taula a la rambla del Poblenou per començar a recollir-ne, acció que va tenir una excel·lent acollida entre la gent que passava. La iniciativa partia d'una voluntat unitària de diverses organitzacions polítiques d'esquerra del barri i va tenir el suport de col·lectius i entitats. Els qui encara no hàgiu signat la ILP ho podeu fer al local de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou.

Joan Maria Soler

MÉS SPINNING QUE MAI

A PARTIR DE FEBRER DE 2015

NOU!
SPINNING
VIRTUAL

APUNTA'T-HI

MÉS DE 60 CLASSES
D'SPINNING A LA
SETMANA
27 AMB MONITOR

SPINNING
SPINNING VIRTUAL
I SPINNING JOVE

CLASSES
VIRTUALS QUASI
A QUALESVOL
DIA I HORA

RECORREGUTS
REALS

Av. Icària, 167 | www.novaicaria.com | Tel.: 93 221 25 80 | f t w

ILP

ILP Habitatge: contra els desnonaments i la pobresa energètica:

- Una segona oportunitat per a les famílies sobreendeutades
- Lloguer social per a famílies en règim de lloguer en risc de desnonament
- Cap desnonament per la hipoteca: lloguer forçós per part de les entitats financeres
- Creació d'un parc públic de lloguer amb els pisos buits de bancs i grans immobiliàries
- Subministraments bàsics garantits: cap tall de llum, aigua o gas

Més informació: ilphabitatge.cat

Mirando hacia la frontera sur

El 6 de Febrero se cumple un año de uno de los episodios más crueles de la historia reciente de las migraciones en el Estado español. Al menos 15 personas murieron ahogadas en las aguas cercanas a la playa del Tarajal de Ceuta, tras ser disparadas con balas de goma desde tierra por agentes de la Guardia Civil. Esta situación extrema muestra la situación de emergencia y vulneración sistemática de los Derechos Humanos que se lleva viviendo desde hace demasiado tiempo en la frontera sur del Estado español. Situación que se ha agravado en el último año.

Una de las situaciones más flagrantes, debido a la cual el Estado español ha sido duramente criticado por diversas organizaciones internacionales, es la aplicación de un sistema ilegal de devoluciones “en caliente” tras la valla de Ceuta y Melilla. El Ministerio de Interior decidió, puestos a inventar, que el territorio del Estado Español comienza allí donde se encuentre el último Guardia Civil del cordón policial que pretende evitar la entrada de personas en tránsito migrante. Y a pesar de que por una de las actuaciones hay imputado el coronel de la Guardia Civil de Melilla, se siguen

haciendo abiertamente, incluso delante de las cámaras de televisión. La devaluación del Estado de Derecho es sangrante. La situación al otro lado de la valla es aún más grave, debido a las acciones que llevan adelante las fuerzas de seguridad marroquíes para evitar que las personas accedan a territorio español, gracias a los acuerdos de cooperación en el control de la fronteras de la UE que existen, por los que el gobierno marroquí recibe grandes sumas de dinero. Redadas brutales en el Monte Gurugú (monte cercano a Melilla donde las personas aguardan para saltar la valla), en las que tenemos constancia de que se han producido varias muertes durante este 2014, quema de pertenencias y víveres, etc.; y actuaciones de malos tratos y torturas para evitar que no salten o para castigar el intento de salto.

En Melilla hay dos grandes grupos de personas que aguardan su traslado a la Península (en libertad o en un Centro de Internamiento de Extranjeros). Cuando la Comisión de Observación de Derechos Humanos de la Coordinadora para la Prevención y Denuncia de la Tortura visitamos Melilla entre el 1 y el 9 de Julio, había unas 1.600 personas en el CETI

(Centro de Estancia Temporal para Inmigrantes), de las cuales unas 700 procedían de Siria y entran a través de los puestos fronterizos y unas 900 procedentes de diferentes países del África subsahariana. Una gran parte de las personas eran solicitantes de asilo, ya que procedían de países en conflicto bélico, y muchos (unos 400) eran menores de edad. Aun así, ni están viviendo en condiciones (el CETI es para unas 500 plazas) ni se está llevando a cabo correctamente el protocolo de asilo. En Melilla hay un auténtico campo de refugiados donde se juntan personas con unas trayectorias realmente duras y con una fuerza admirable.

No tenemos que mirar hacia otro lado. Son tiempos de cambio, y hemos de tener bien presente en el mismo tanto la realidad en la frontera sur, como las realidades de la población migrante aquí, como ese deseo cada vez más amplio de cerrar los Centros de Internamiento de Extranjeros.

Andrés García Berrio

Abogado

Miembro de la campaña *Tanquem els Cies*

Las mujeres musulmanas de Poblenou que estudian castellano en Apropem-nos se manifiestan en contra del terrorismo y del racismo

Somos mujeres musulmanas y estamos orgullosas de serlo. Estamos en contra del terrorismo, no queremos que pasen estas cosas.

Cuando hay algún atentado terrorista sufrimos mucho porque la gente piensa que todas las personas musulmanas son terroristas. A veces en la calle hay gente que nos insulta y nos trata mal por ser musulmanas.

Por eso queremos explicar que el Islam es una religión de paz, no permite matar a gente inocente. El Islam respeta todas las religiones y también da una buena mirada a todo. El Islam no tiene la culpa de estos actos terroristas. Para nosotras, los que hacen estas cosas están

enfermos del corazón, no piensan y no tienen sentimientos.

Esta no es la guerra de las personas, es la guerra de las religiones. Creemos que a todo el mundo le gusta más su religión y por eso se atacan los unos a los otros. Todos los países tienen algunas malas circunstancias a causa de sus propios ciudadanos, pero cuando ocurre algo malo culpan solo a los musulmanes, porque creemos que no les gusta esta religión.

En nuestros países sufrimos porque no hay trabajo y tampoco hay una educación pública gratuita. Por eso la gente busca soluciones muy rápidas para vivir mejor, entonces pagan dinero para que

la gente pobre haga cosas malas. Pero también queremos decir que ni todas las personas ricas ni todas las pobres son terroristas. En todos los sitios hay gente que hace cosas malas.

En nuestros países también hay terrorismo y víctimas inocentes, pero parece que estos atentados no son tan importantes para el mundo, no son una gran noticia. Los musulmanes, hombres, mujeres, niños y niñas, también somos víctimas del terrorismo.

Por todo esto queremos decir que: Estamos en contra del terrorismo y del racismo. Creemos que el racismo también es una forma de terrorismo.

Pedimos respeto. Queremos que la gente respete nuestra religión y nuestras elecciones. Tenemos libertad para vestir como queramos.

Por favor, queremos tranquilidad. Que nos dejen en paz para poder educar bien a nuestros hijos.

Queremos que nos traten bien, que no nos discriminen solo por el hecho de ser musulmanas.

¡Somos musulmanas, no terroristas!
¡No queremos más terrorismo en el mundo!

Mujeres musulmanas del Poblenou que estudian castellano en Apropem-nos

d'Apropem-nos hem acompanyat el procés de redacció d'aquest manifest respectant al màxim les seves opinions, paraules i formes d'expressar-se.

És un manifest fet des del sentiment, i per la convivència, una convivència des del respecte mutu a la diversitat cultural i des del reconeixement d'aquesta diversitat com un valor afegit, imprescindible, a més, en el desenvolupament dels pobles en democràcia.

Pensem que és important donar-lo a conèixer i us demanem que, si ho creieu oportú, hi doneu el màxim de difusió. També així fomentarem la cohesió i la convivència..

Montse Milà
Estrella Pineda

Defensem la convivència

El dia 7 de gener els mitjans de comunicació ens sorprenien amb una terrible notícia: “dos encaputxats irrompen a trets en la redacció del setmanari francès *Charlie Hebdo* i maten dotze persones” en represàlia per les publicacions satíriques d'aquest setmanari en relació el profeta Mahoma.

Aquest fet, que va commocionar l'opinió pública i que va crear un fort corrent de repulsa des de tots els àmbits de la societat, va tenir unes altres conseqüències (segurament fruit del desconeixement) com és identificar totes les persones l'opció religiosa de les quals és la musulmana (persones immigrades del Marroc i d'altres indrets d'arreu del món) amb l'islamisme radical que va guiar aquest terrible atemptat. Això és va traduir en un senti-

ment conscientment o inconscientment hostil en les relacions quotidianes amb les persones o grups de persones que practiquen la religió musulmana, i que, fins i tot, es va manifestar en actituds de xenofòbia, inacceptable en una societat democràtica.

Fa molts anys que al Poblenou, des d'Apropem-nos, treballem per la convivència i la cohesió social entre tots els veïns i veïnes. Un dels aspectes d'aquest treball se centra en un Grup de Dones musulmanes que fan classes de castellà. Algunes d'aquestes dones, com acostuma a passar quan hi ha atemptats fets per islamistes radicals, han patit insults i males mirades pel carrer. Arran d'aquesta situació, les alumnes han redactat un manifest que voldrien difondre el màxim possible. Des

Transformador Sant Joan de Malta

Veïns del voltant dels carrers de Pere IV i Sant Joan de Malta, junt amb l'Associació de Pares i Mares i la pròpia escola Sant Martí, s'han constituït darrerament en la plataforma Transformem amb la finalitat d'accelerar el tancament definitiu de la subestació transformadora perquè l'espai esdevingui una zona verda per a ús ciutadà. El passat 29 de gener van celebrar una assemblea informativa en suport d'aquesta reivindicació.

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, que dona suport a la recent creada plataforma, fa anys que demana la clausura de la instal·lació elèctrica, que és propietat de la companyia Fecsa-Endesa, per poder executar el que està previst en el planejament vigent, que és una zona verda. La instal·lació transformadora hauria d'haver estat ja substituïda fa temps per la nova i moderna subestació construïda al carrer de Tànger, d'acord al Pla d'Infraestructures del 22@ que preveia l'ampliació i modernització de la xarxa de distribució elèctrica de mitjana tensió al barri. No obstant això, els darrers anys, en un principi, la companyia elèctrica va al·legar raons de seguretat i descentralització de no-

des de subministrament per no tancar aquella instal·lació. Tanmateix, el març de 2011, segons converses mantingudes entre l'Associació de Veïns, el Districte de Sant Martí i la companyia elèctrica, aquesta darrera va manifestar la seva disposició a clausurar definitivament la instal·lació de Sant Joan de Malta-Castella sempre que fos indemnitzada per l'expropiació del solar i pel cost de les obres que suposaria el trasllat de la xarxa de connexió. Aquest acord es va prendre amb el regidor Francesc Narváez en l'anterior mandat electoral, sense que es dugués a la pràctica. En els darrers mesos, el Districte de Sant Martí ha al·legat no disposar en el present exercici dels recursos per a l'expropiació, la indemnització i el cost d'enderrocament i construcció de la zona verda. El regidor del Districte, Eduard Freixedes, va manifestar davant de l'Associació de Veïns que l'obra es podria executar en un futur sempre que hi hagi un consens per prioritzar aquesta despesa al barri. Mentrestant, s'està acabant de condicionar una petita intervenció d'enjardinament al voltant d'un dels murs de la subestació.

La iniciativa de la plataforma Transformem recorda a les parts implicades

que el veïnat no està disposat a suportar gaire temps més les molèsties que ocasiona la instal·lació elèctrica: soroll de baixa freqüència de forma permanent, i la sospita de possibles afectacions a la salut. D'altra banda, hi ha raons urbanístiques que aconsellen no retardar l'obra: l'actual subestació de Sant Joan de Malta-Castella es troba en un punt molt cèntric del Poblenou, en l'àmbit de transformació de l'Eix Pere IV, i on l'Ajuntament hi ha projectat una iniciativa estratègica pilot de transformació, "el pla de superilles". Tot plegat aconsella que l'ordenació de la zona es completi sense demores d'acord amb allò que preveu el planejament.

La plataforma Transformem ha anunciat un conjunt d'accions per sensibilitzar els ciutadans de la zona, el Districte de Sant Martí i la companyia Fecsa-Endesa. Proposa amb aquesta finalitat testear l'opinió dels partits polítics que concorren a les properes eleccions municipals i també promoure la desafecció ciutadana cap a la companyia elèctrica si aquesta continua posant traves a la clausura de la subestació.

Redacció

<http://www.citizensakm.net>

El Kilòmetre quadrat del Poblenou

CitizenSqKm neix al barri del Poblenou de Barcelona, en el marc del projecte CONFINE de la Unió Europea, de recerca en l'àmbit de les xarxes de telecomunicacions d'iniciativa ciutadana. És una experimentació amb una network community (guifi.net) i un treball de recerca conduït per l'IGOP (Institut de Govern i Polítiques Públiques) de la UAB.

L'objectiu principal és beneficiar els habitants d'un territori, involucrant la xarxa comunitària, formada per servidors i/o antenes, ordinadors, routers

i nodes, però sobretot per estudiants, mestres, ciutadans, entitats, comerços i administracions locals, en el desenvolupament de la seva pròpia comunitat utilitzant tecnologies de geolocalització.

Km2 Poblenou utilitza una plataforma de geolocalització a la qual es pot accedir des d'un dispositiu mòbil o un PC, que, involucrant la comunitat global i local, es proposa fer un cens del territori, els seus habitants, infraestructures, serveis, natura..., utilitzant dades generades pels propis ciutadans.

La ciutadania, accedint a l'aplicatiu, geolocalitza temes d'interès, possibilitats de millora i accions col·lectives, per fer-ne difusió i augmentar la capacitat d'incidir-hi. Hi ha diversos escenaris que permeten classificar la informació segons les etiquetes: agenda, millores, societat, mobilitat, equipaments... Tots els mitjans i les institucions o organitzacions que hi estiguin interessades, podran publicar-hi informació.

Redacció

La Llei Mordassa

Una realitat molt fosca que les dades confirmen –a Catalunya ja són 1.600.000 persones les que viuen sota el llindar de la pobresa– ens confronta amb una pèrdua de drets que ens torna a 40 anys enrere.

El PP i CiU, enfrontats per la independència però fortament aliats quan es tracta de defensar el capital financer i afeblir els drets dels treballadors, van votar conjuntament la darrera reforma laboral que ha deixat multitud de famílies sense feina, amb aturats de llarga durada i sense cap ingrés. Aquesta situació ha comportat la pèrdua d'habitatges, la pobresa energètica i el greu augment de la pobresa infantil. Paral·lelament la política de retallades està atacant l'estat del benestar, desmantellant la salut pública, l'educació i els serveis socials, mentre es coneixen dia a dia nous casos de corrupció econòmica i política.

El clam popular davant de tanta injustícia ha impulsat l'organització de la ciutadania que ha quallat en múltiples protestes reivindicant els drets fonamentals i el dret a participar i poder decidir en què s'utilitzen els nostres diners. La pressió policial i política s'ha acarnissat amb col·lectius de joves que ocupaven cases abandonades i, entre d'altres, amb els quatre poblenovins, joves treballadors i arrelats al barri, que feien de piquet informatiu en la vaga general del 29 de març de 2012, i per als quals demanen penes de 5 anys i mig de presó.

L'última clau de volta del govern central va encaminada a fer emmudir definitivament la protesta de la ciutadania. L'entrada en vigor de la nova llei de seguretat ciutadana, qualificada popularment com a Llei Mordassa, i que segons el govern del PP ha de protegir la llibertat de les persones, en lloc de protegir-nos de la

criminalitat política i econòmica, ens vol impedir sortir al carrer a reivindicar els nostres drets emmordassant les persones que reclamen la llibertat.

Aquesta llei, que ja ha estat aprovada al Congrés i pot ser validada al Senat en les properes setmanes, suposa un dels retrocessos en llibertats i drets democràtics més greus des de la Transició i ens porta cap a un estat d'excepció encobert perquè ataca els drets de reunió, manifestació, informació i expressió i ens torna a les lleis vigents abans de la Constitució del 78.

Alguns aspectes de la Llei Mordassa:

- Les manifestacions davant institucions com el Congrés, el Senat o els Parlaments, no comunicades, són tipificades com a infracció.
- Estableix un mecanisme per legalitzar les "devolucions en calent" a la frontera de Ceuta i Melilla. Aquest punt vulnera la Carta Europea de Drets Humans, nega el dret que l'Estat concedeix a totes les persones que es troben en el seu territori i limita encara més el dret dels migrants a buscar protecció i asil en cas de persecució.
- La policia tindrà carta blanca per fer identificacions i registres sense respectar el principi de no-discriminació per perfil ètnic.
- Fixa multes per negar-se a mostrar el DNI a la policia, enregistrar imatges d'antivallats i actuacions policials, impedir un desnonament, mostrar "manca de respecte" a la policia o insultar-la.
- Estableix multes per participar en manifestacions espontànies i sense cap aldarull; per ocupar pacíficament un CAP o una oficina bancària; per fer un escarri (*escrache*); per ocupar espais abandonats...

Les sancions administratives previstes van dels 100 als 600.000 euros.

Aquesta llei atorga molt més poder a la policia i vol evitar que el procés estigui controlat per un jutge passant-lo a la via administrativa, molt menys garantista que la via judicial. Només es podrà recórrer als tribunals en segona instància, però l'augment de les taxes judicials dificulta la presentació d'un recurs.

El Comitè de Drets Humans de l'ONU ha posat la Llei Mordassa entre el llistat dels incompliments de l'Estat espanyol.

El govern del PP proclama que la crisi econòmica s'ha acabat, però es prepara per a tot el contrari fent lleis innecessàries que debiliten les necessàries. En lloc de legislar perquè les famílies no perdin l'habitatge, protegir els preferentistes de l'abús dels bancs o evitar la pobresa energètica, entre altres; en un dels estats europeus amb un índex més elevat de desigualtat, aquesta llei pretén donar cobertura legal a totes les vulneracions que comet la policia, prohibir la protesta i deixar-nos amb les mans enlaire i el carnet a la boca. Tots podem ser testimonis del que passa i sense les gravacions dels casos de brutalitat la impunitat de la policia creix.

Quan les persones no tenen garantides les necessitats bàsiques, no es pot pretendre mantenir l'ordre amb l'ús de la força i la vulneració dels drets. Des de la ciutadania hem de treballar per l'apoderament col·lectiu i seguir lluitant perquè no ens siguin arrabassats uns drets que tant ens ha costat conquerir.

"La pitjor tirania és la que s'exerceix a l'ombra de les lleis i amb aparença de justícia." (Montesquieu)

Montse Milà

Talen els arbres del Parc del Centre

El Parc del Centre presenta un paisatge trist, després que l'Ajuntament ha ordenat la tala dels salzes que envoltaven la plaça de la sardana. Els arbres estaven malalts i alguns morts per la manca d'adaptació. Sobretot per la insuficient irrigació, segons ha informat el propi Ajuntament. La resta d'arbres de la mateixa espècie estan afectats i caldrà talar-los també per ser substituïts, prop de tres-cents exemplars, segons tècnics municipals. El cas és que es veia a venir...

Ja des que van ser plantats, alguns especialistes van advertir que l'espècie, coneguda aquí com el "desmai", és un arbre de ribera que sobreviuria amb dificultats per la manca d'aigua. Ara l'Ajuntament diu que els reposarà amb altres espècies "quan sigui possible". Vol dir això que ens haurem d'acostumar una llarga temporada a no tenir arbres al Parc?

El Parc del Centre va acumulant fracassos. El primer correspon al mateix disseny de l'espai que talla el carrer Pere IV, que és la via principal, i als murs que encerclen un conjunt de il·letes, travesades per carrers. Un error de concepció urbanística que resol malament el nou centre geomètric del barri. Després, mai es va arribar a portar a terme la proposta veïnal del Pou del Món. A això cal afegir l'elevat cost del mobiliari urbà d'un disseny específic i car. Posteriorment es van fer algunes modificacions també a petició veïnal per incloure una zona de jocs. El museu Oliva Artés encara està pendent d'inaugurar. I finalment, la crisi de la vegetació, que ja es veia a venir.

Massa bombo a un arquitecte de moda: Jean Nouvel, i poc seny. I sobretot molt poc cas de les propostes ciutadanes.

Redacció

Ets migrant?

L'educació és un dels àmbits que pateix més cruament les retallades i és des d'aquesta perspectiva que cal valorar més si fos possible la tasca dels mestres que treballen per transmetre valors als nois i noies dels nostres barris.

L'Institut Quatre Cantons, centre públic responsable de l'educació de joves de procedències diverses, ha sabut combinar valors i il·lusió engrescant el seu alumnat en la gravació d'un vídeo que ha agafat les migracions com a eix de treball.

La pregunta "Ets migrant?" els joves

del Quatre Cantons l'han respost des de la perspectiva de les migracions pròpies o dels seus companys de curs, informant-se de com es valora des del barri el fet dels assentaments i, sobretot, des de la perspectiva que tots i totes tenim experiències migratòries a les nostres famílies.

El nostre agraïment als alumnes de 2n i 3r d'ESO i als seus professors per demostrar-nos que una escola pública i de qualitat és possible.

Montse Milà

Una proposta externa per treballar a l'institut

Si et fessin la pregunta "ets immigrant?", com la respondries?

Al llarg de cinc setmanes un grup de vint-i-un nois i noies de 2n i 3r d'ESO hem estat treballant en un projecte que ens van encarregar Edualter-TransformaFilms.

El TGPE (Treball Globalitzat de Proposta Externa) és un projecte que organitza el nostre institut en què diferents entitats ens fan un encàrrec i ens ajuden a tirar-lo endavant. En el nostre cas van ser TransformaFilms i Edualter i el vam triar entre les set propostes de TGPE que s'ofereixen. Hi treballem durant cinc setmanes unes nou hores cada setmana.

Edualter és una associació pedagògica que intenta canviar la ideologia de l'educació relacionada amb els valors socials i que crea materials per oferir a les escoles i a altres entitats educatives.

TransformaFilms és una productora de vídeos que, com el seu nom indica, intenta transformar la realitat tot denunciant les desigualtats. Vol canviar la societat a través de filmacions i reportatges. El tema de la immigració el tracten totes dues entitats.

El que ens van encarregar era fer un reportatge sobre una persona immigrant o que treballés la immigració des de molt a prop. En aquest reportatge havíem d'explicar l'experiència d'aquesta persona. Vam estar treballant en parelles per fer el vídeo. Paral·lelament en un blog cada dia reflexionàvem sobre el que anàvem fent i el que apreníem.

Ens ha estat fàcil aconseguir testimonis ja que gairebé tots teníem coneguts que havien emigrat i estaven oberts a fer l'entrevista ja que la realitat de la immi-

gració forma part d'ells. El pare d'un de nosaltres, un company nostre, una amiga de la mare, el cosí d'un de nosaltres, un amic d'una altra mare, un veí de la família, una professora de l'institut..., tothom coneix algú que ha emigrat.

Per començar contactàvem amb la persona, li explicàvem el projecte i acordàvem una data. Després preparàvem les preguntes per a l'entrevista i escollíem un lloc amb algun significat per a la persona. La majoria dels grups van voler gravar en llocs de l'exterior. Edualter i TransformaFilms ens van facilitar i ensenyar a utilitzar el material per gravar: càmera, trípode, micròfon, perxa...

Aquest projecte ens ha agradat molt a tots els alumnes. És espectacular poder treballar d'una manera oberta com la que ens ofereix el nostre institut. Ens ha encantat poder comptar amb ajudes de professionals d'aquestes entitats i poder contactar amb d'altres persones.

En aquest sentit, agraïm el testimoni i l'ajuda de la Montse i la Carlota de l'Ateneu Popular La Flor de Maig. La informació sobre la immigració al Poblenou rebuda per mitjà d'elles ens va aportar molt al nostre projecte.

Les històries que les diferents persones ens han explicat ens han fet pensar molt sobre els nostres orígens i sobre el fet d'emigrar.

Podeu veure una mostra dels treballs a: <http://sommigrants.blogspot.com.es/>

Eva B. i Guillem J.

Alumnes de 2n d'ESO de l'Institut Quatre Cantons

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació, tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ...

Llar d'infants subvencionada per la Generalitat

Chiqui Tin

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)

www.escuelachiquitin.com/avila centrelavila@escuelachiquitin.com

CASAL SETMANA SANTA

un projecte de qualitat fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

Sentir-se sentit

El cervell és plàstic i està íntimament relacionat amb el nostre cos. Les relacions amb el nostre entorn són determinants, així com la relació amb nosaltres mateixos, per trobar maneres satisfactòries de connectar amb un mateix i amb els altres i millorar la percepció subjectiva de benestar personal. La salut sol ser un valor molt preuat, ara bé, la manera d'actuar per fer-lo valdre ja queda més difosa quan aquest queda soterrat per accions dirigides bàsicament per les nostres emocions en comptes de posar-les al servei dels valors que cadascú elegeixi en cada moment.

He assistit els darrers cinc anys a tots els Consells de Salut del districte de Sant Martí i en cap s'ha fet esment del treball personal i la capacitat d'integració i introspecció personal com a element determinant de benestar i de salut. ¿On es premia les accions per satisfer els nostres valors en comptes d'exaltar els pensaments o les emocions? En canvi, estem estructurats socialment per fer accions de prevenció i millora de l'entorn o per proveir als nostres fills d'amfetamines cada vegades més cares o als damnificats per la crisi se'ls cuida amb ansiolòtics, o a l'aparentment sa, amb pràctiques de dietes i d'esport compulsives per veure'ns perfectes..., tot ajudant-los a augmentar el sentiment de culpa si no són capaços de reinventar-se o ser prou emprenedors per sortir-se'n. A vegades les reaccions davant de les coses és el que ens impedeix resoldre-les i, quan són repetides i sostingudes en el temps per mantenir el control, l'ansia es dispara i ens colpegen amb més força com un efecte boomerang. Queda recollit en els informes de salut del districte de Sant Martí que any rere any majoritàriament són les dones les més tractades per la depressió i ansietat així com dels problemes musculars que se'n deriven; ara bé, ¿ens hem preguntat si les hem ajudat que reflexionin i actuïn en consciència sobre el que omple el

sofriment de cada una d'elles? Vivim en un entorn que ens empeny a ser i que limita sovint l'individu a estar present i voluntàriament en cada moment. En el context actual l'aparició de trastorns adaptatius, viscuts en primera persona o en l'entorn proper, deguts a la crisi, ens pot portar a estar classificats per a malalties i tractats amb remeis que paradoxalment ens dificulten salvar l'esdevenir que se'ns planta al davant. L'impacte de les situacions de crisi sobre la sensació de benestar està ben documentat arreu, l'estudi DASMAR el 2007 mostrava que el 26 % de la població atesa a l'Atenció Primària de Salut era tractada amb psicofàrmacs sense patir cap trastorn mental. Recentment a Catalunya el Dr. Moya i altres, amb *El impacto de la crisis económica en la salud mental de la población*, posen de manifest el sentiment d'impotència dels usuaris, fruit de sentir-se en molts casos desatesos pels serveis utilitzats. Lipovetsky ens avisava d'una societat hiperconsumista i hedonista en augment, alhora que les diferències socials s'aixamplen. La cultura hiperactiva i centrada en aspectes resolutius com a procés adaptatiu i que a més els automatitza, deixa poc marge als aspectes vivencials amb una acceptació real de les emocions. I això també és font de malestar i derives conductuals mancades de salut que s'acumulen com un efecte de bola de neu. Veure que tenim una Sanitat Pública, ja resulta insuficient, si hi creiem ara més que mai és per viure-la, observant-la per veure-la plenament. Tot plegat reclama un enfocament diferent de la manera d'estar presents, amb atenció flexible a cada moment, amb acceptació en comptes de resignació, atents als valors, compromesos amb les accions que fem voluntàriament, oberts als pensaments i a les sensacions, sense encallar-nos-hi, i el reconeixent interior d'un mateix amb amabilitat pas a pas. Permetem-nos que les accions surtin en consciència d'un mateix, amb un tracte amb els altres que ens ajudi a entrar en ressonància mútuament i tal vegada aconseguim sentir-nos sentits...

Post data: Felicitats al Centre de Barri Bac de Roda que ha complert cinc anys, i un agraïment per la promoció i compromís pel benestar dels veïns amb la cartera de serveis i tallers proposats.

Jordi Alegre

Dona i crisi

Quan es diu que amb la crisi s'ha produït una caiguda del producte interior brut, el que de fet s'està dient és que els ingressos de les persones i de les famílies (la renda familiar) també ha disminuït, tant per la precarització de les condicions de treball com per l'augment de l'atur i per la disminució del salari real.

Això produeix diversos efectes negatius en general, però sobretot en les dones. Per una banda, les dones han d'augmentar les hores dedicades al treball domèstic, per tal de mantenir la qualitat de vida dels membres de la llar, invertint més temps en la transformació de productes menys elaborats i, per tant, de preu més baix. Per una altra, es produeix un increment dels contractes laborals precaris, a temps parcial o directament irregulars. Moltes dones, en disminuir els ingressos familiars, es veuen obligades a fer tot tipus de feines –això si les troben–, en general poc qualificades i mal remunerades, en uns casos com a complement de la renda familiar, i en d'altres com a aportació única a la unitat familiar.

Aquesta situació s'agreujarà de forma important a mesura que s'esgotin les prestacions d'atur i qualsevol possibilitat d'ingressos pugui representar una millora econòmica de la família. Tot això condiciona el treball de la dona fora de la llar a situacions econòmiques totalment subordinades, en les quals la persona que pot donar feina té l'última paraula, al marge de la voluntat personal i les necessitats familiars de les dones.

L'impacte sobre la renda de l'increment del cost de la vida i

les privatitzacions, l'increment de preus dels productes bàsics, amb sous reals estancats o pensions clarament disminuïdes, pel que fa a la pujada del cistell de la compra i als productes de consum obligat, com el gas, l'electricitat i el transport públic, carreguen de manera especial sobre les dones els costos de l'ajustament de les llars a la crisi: no sols és més feina pròpia, sinó menor consum per a les mateixes dones, de manera que en molt casos baixa per sota del nivell de suficiència fins a posar en situació crítica la pròpia salut. Un estudi editat per Càritas el 2013 analitza les condicions de vida, habitatge i salut de 320 llars que posen en evidència el gran impacte que té la vulnerabilitat social en la salut de les persones, però visiblement superior en el cas de les dones.

Segons diferents fonts d'informació, l'empobriment femení és del 18,4% enfront del 16% masculí. Un altre factor a tenir en compte són les persones que viuen soles, de les quals un 38,7% són dones. Aquesta situació s'agreuja quan es tracta de persones de més de 65 anys, amb un alt percentatge de dones viudes que viuen amb una pensió que no arriba al salari mínim interprofessional.

Un altre factor d'aquesta situació de crisi se situa en el rol històric de les dones –no eliminat però si minimitzat abans de la crisi–, que han hagut de reprendre la seva funció de cuidadores (mares, àvies...) i donar suport a les xarxes familiars..., sovint esdevenint pilars bàsics de la família.

És evident que la crisi econòmica no és amiga de les dones.

Estrella Pineda

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar

Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona
L'aigua de la teva vida

Agbar
Fundació

UD Pueblo Nuevo, a l'ombra del Júpiter

Sense cap mena de dubte l'equip de futbol més popular i conegut del Poblenou ha estat el Júpiter, però aquesta realitat no hauria d'eclipsar altres clubs, entre els quals es troba la *Unión Deportiva Pueblo Nuevo*, que també va tenir una trajectòria força brillant, com queda reflectit en l'article publicat al Butlletí de la Federació Catalana de Futbol, del 18 de març de 1955, sense oblidar que va portar el nom del Poblenou per tot Catalunya.

Fundació i triomf

El club de futbol *Unión Deportiva Pueblo Nuevo*, anomenat en un principi *Futbol Club Pueblo Nuevo* i al final de la seva trajectòria *CD Pueblo Nuevo*, es va fundar l'any 1920 i participà a la *Liga Cultural Deportiva*. Aquest mateix any,

és a dir, durant la temporada 1920-21, va aconseguir el campionat. El 1921, un any més tard de la seva fundació, ingressà a la Federació Catalana.

La Junta Directiva fundadora estava formada pels següents senyors: president, Francisco García; sots-president, Jacinto Pla; secretari, Tomás Rulons; tresorer, Carlos Casanovas; comptador, Mariano Cervera; vocal, Martín Bros i Ca-huè.

L'any 1925 el *FC Pueblo Nuevo* va liderar la fusió amb l'Units FC i altres clubs d'una importància menor. Els clubs fusionats passaren a denominar-se *Unión Deportiva Pueblo Nuevo*. En aquesta mateixa època el club realitzà gestions per adquirir el seu primitiu camp de joc situat al carrer Taulat, davant de la fàbrica del Gas Lebón, en el qual va créixer el degà dels clubs de futbol del Poblenou: el CD Júpiter.

La temporada 1924-25 va quedar campió del *Grupo de Promoción Levante*, i perdé la final amb el CD Manresa. L'equip estava format pels jugadors següents: Guasch, Gener, Costales, Ibáñez, Mitjavila, Torelló, Baeza, Cupans, Casanoves, Ciurana i Aguilar.

El campionat assolit el van celebrar amb un àpat d'honor al restaurant Gran Metro, regat amb xampany Freixenet de gran classe, segons una notícia publica-

da a la revista *Poblenou* del mes de març de 1925. En els parlaments, van intervenir el senyor Guardiola, president de la Peña, i els senyors Aulet, Gracia, Escoda i també el senyor Casanovas, president del club.

La temporada 1932-33, es va proclamar campió de Catalunya d'Aficionats, en guanyar la final al CF Amposta per 3 a 1, en un partit disputat a Vilafranca del Penedès, i ascendí de categoria, a la Primera Regional B.

El dia que el FC Poble Nou va guanyar el RCD Espanyol

El dia 22 de març de 1925 es va disputar un partit de futbol entre una selecció del *RCD Español* i el *FC Pueblo Nuevo*, que va guanyar aquest últim per 0-1, fet que mostra clarament la vàlua dels jugadors del Poblenou.

Recuperació després de la guerra

Durant la Guerra Civil cessà en les seves activitats esportives per tornar-les a reprendre tot just acabada la contesa l'any 1939, ingressant a la Categoria d'Aficionats. Poc després, la temporada 1941-1942 es proclamà sotscampió de Catalunya d'Aficionats, en perdre la final disputada amb el CF Barcelona per 3 a 2 al camp del Sant Martí. Malgrat la derrota, ascendí a la Segona Categoria Regional.

Durant la temporada 1944-1945 es va proclamar campió de grup i va ser eliminat pel CF Tàrrrega quan disputava l'ascens a la Primera Categoria Regional B, en una eliminatòria a doble partit amb els resultats de 3-2 i 1-0. Per fi, la temporada 1948-49 es classificà sotscampió de grup, fet que li va valer l'ascens a la Primera Categoria Regional B. Tot just iniciat el campionat de 1949-50 es fusionà amb el C D Juventud, mantenint el mateix nom.

La millor temporada

A la temporada 1953-54 es classificà campió de grup i assolí l'ascens a la Primera Categoria Regional A. La temporada següent es classificà campió del grup Sud cosa que li va donar dret a participar en el Torneig de Permanència a III Divisió Nacional, amb equips de tanta anomenada i historial esportiu com eren el Reus, Europa, Hèrcules de l'Hospitalet, Amposta, Sant Martí, Sans, La Cava, Poble Sec i Horta.

L'equip estava format pels jugadors següents: porters, Llopart i Asizmendi; defenses, Pintanell, Manresa, Casasín i

i Mora; mitjos: González, Rodríguez i Puigcerver, i davanters: Perpiña, Martí. Abós, Pastor, Oliver, Casasín II, Méndez, Villar i Alfonso. Entrenador, Pablo Casanovas.

En aquesta època el club, que tenia el seu local social al Cafè Bar Montins al carrer de Wad-Ras, 187 –avui carrer del Doctor Trueta–, comptava amb un sis-cents socis i la seva Junta Directiva estava integrada pels senyors: president, Francisco Comas; sots-president, Miguel Gómez; secretari, Vicente Chacón; sotssecretari, Antonio Altayo; tresorer, Francisco Guillamón; comptador, Vicente Martí; vocals, José Benages, José Calvet, Rosendo Carbonell, Alonso Caparrós, Jaime Martí, Leandro Martiáñez, Rogelio Martiáñez, José Mieras y Vicente Navarro.

La UE Poble Nou va ser un equip modest que es va moure per la Regional Catalana, però amb l'ampliació de la Tercera Divisió, de mitjan anys cinquanta, va arribar a aquesta categoria i s'hi va mantenir durant algunes temporades. Cap a final dels 50 la *UD Pueblo Nuevo* es va fusionar amb el *Gimnástico* i va donar lloc al *Club Deportivo Pueblo*

Nuevo, nom que ja es va mantenir fins a la seva desaparició a final de la dècada dels cinquanta.

Els camps, els colors i jugadors

Al llarg de la seva història jugà en diversos terrenys de joc, el primer al carrer de Perú, prop del carrer Sant Joan de Malta, conegut popularment com el camp de l'All i Oli; després va compartir camp amb un altre club històric del Poblenou, el CD Gimnástico, per tornar de nou al de l'All i Oli. Durant la temporada 1954-55 es trasllada al Camp de la Caixa de Pensions, al carrer Agricultura, en aquella època una de les millors instal·lacions poliesportives de Catalunya, on a més del camp de futbol hi havia camps de bàsquet, tennis i frontó. En aquesta època conservava a les seves vitrines més de dos-cents trofeus, tot i que una gran part havien desaparegut durant la guerra.

Els primers colors del club van ser samarreta blanca i pantalons negres; als anys cinquanta van canviar per samarreta vermella i pantalons blaus. A la temporada 1958-59 en el seu escut, junt amb els colors vermell i blau, llueïa en lloc destacat les quatre barres de la senyera.

Per a la formació dels seus equips es nodria exclusivament de jugadors locals i a la vegada servia de planter per a clubs de categoria superior. El seu jugador més famós fou Miquel Casanovas que va arribar a disputar set partits amb el primer equip del Futbol Club Barcelona a la Primera Divisió i va acabar la seva carrera esportiva al Júpiter, després de passar pel Sans.

Jordi Fossas

Arxiu Històric del Poblenou

celler
el vinyet
Rambla Poblenou, 66

Fusteria d'Alumini
Carpinteria de Aluminio
ESPA21 S.L.
*** FABRICACIÓ PRÒPIA ***
PORTES, FINESTRES, MOSQUITERES, TANCAMENTS
PERSONES (instal·lació, manteniment i reparació)
REFORMES, CURVES I BANYS, PINTURA I PARQUET
*** REPARACIÓ DE L'ALUMINI EN GENERAL ***
Pallars, 233, local 1 08005 Barcelona Tel. 933 001 505 / 444 500 739
espa21@live.com Tel/Fax 933 925 529

COPI RAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

FARMÀCIA JAUME GIRO LOPERENA
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALES
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS
93 307 15 17
María Aguiló / Pujadas

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

Anuncia't
Amb la teva presència en la revista del barri tothom hi guanya!
629046004
comercialelpoblenou@gmail.com

Centre Clot de la Mel
Logopèdia-Reforç escolar
Psicologia-Fisioteràpia
-Tallers de lectura i pintura-
Espronceda 222 baixos / 93.307.05.42
www.centrecloclatamel.wordpress.com
10 anys al barri

CLINICA DENTAL GÓRDES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

ÓPTICA traver
des de 1952
C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 - 08005 BCN

GELATERIA EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Marià Aguiló, pluralitat comercial

L'eix comercial més important del Poblenou està situat al bell mig del barri: el carrer Marià Aguiló. S'estén des del carrer Pere IV fins al carrer Taulat, i la gran quantitat de comerços –antics i nous– que hi conviuen doten el carrer d'una gran vitalitat i dinamisme.

És dissabte al matí i el carrer està especialment actiu, ple de poblenovins que van a comprar als comerços més antics que encara es mantenen, tot i que també de famílies que hi passen. I és que els divendres i dissabtes és quan Marià Aguiló rep major afluència de gent, motivada, en part, pel Mercat de la Unió. Entre setmana, però, el tarannà del carrer és lleugerament diferent, encara que amb moments de molta vida, com són les hores d'entrada i sortida de les escoles o les hores punta del matí.

Ubicar-se en un carrer tan viu és un punt extra en l'èxit d'antics i nous establiments. I així ho reconeixen alguns nouvinguts, com és el cas del Balus Bar, que tot just ara fa set mesos que han obert –van obrir el 10 de juliol a la cantonada de Marià Aguiló amb Puja-des– i han tingut una rebuda molt bona entre els poblenovins. “Estem en un lloc molt bo. Un xic allunyats de la Rambla però també al costat. A més, som en una cantonada molt lluminosa i un lloc molt particular, antic i davant de l'església..., molt maco. Però, sens dubte, l'èxit depèn en un 50% de la ubicació i en un 50% de fer-ho bé”, afirma a la revista *El Poblenou* la Rosa Solà, responsable del Balus Bar. I així també ho creuen des d'establiments més antics, com La Bodega, on el Juan Antonio considera “Marià

Aguiló el centre neuràlgic del Poblenou i un lloc privilegiat”, o des de La Violeta: “Estar a Marià Aguiló significa més feina, més pas de gent i més vida”, assegura en Ramon Forn.

Així mateix, els comerços centenaris que encara resten oberts i que han viscut de prop l'evolució del carrer veuen un abans i un després des que Marià Aguiló va esdevenir zona de vianants, la qual cosa els ha beneficiat. “Mentre no va ser carrer de vianants hi havia molt soroll de vehicles, cotxes aparcats cada quinze dies en una banda o a l'altra del carrer... El comerç ha guanyat molt fent el carrer zona de vianants; la gent va més còmoda, poden passejar i mirar botigues, i ens ha ajudat”, reconeix en Ramon Forn, propietari de La Violeta. Però no només els comerciants es mostren més satisfets,

els vianants opinen que el fet que Marià Aguiló sigui preferent per a ells els el fa triar a l'hora de passejar, sobretot les famílies amb nens. “Sempre que sortim a passejar els caps de setmana, i més si anem amb patinets, anem per Marià Aguiló. Així ens estalviem ensurts si els nens s'allunyen”, assegura una família del barri.

És aquesta suma de situació privilegiada i dinamisme el que fa que els comerços centenaris mantinguin la clientela, així com diversificar-la, ja que el fet que sigui un carrer tan transitat els ajuda. “Fa molts anys que compro aquí a Marià Aguiló. La meua mare ja era clienta i ara ho sóc jo”, afirma la Mercè, veïna del barri. Pesca Salada Sendra, ubicada al número 91 del carrer, té 110 anys, i La Violeta, situada a la cantonada amb el carrer Joncar, en té 94. Ambdós establiments coincideixen en la importància de l'especialització per distingir-se en un mercat tan competitiu. “Les botigues que som especialistes i tenim productes de qualitat ens mantenim perquè la gent quan vol bon bacallà, bones olives o bones conserves ve. La clientela que s'hi fixa i té paladar continua venint”, assegura la Lluïsa, de Pesca Salada Sendra.

I és que l'oferta s'ha multiplicat en aquest espai amb l'obertura de molts supermercats, que, tot i que consideren que no els fan la competència, els obliguen encara més a diferenciar-se'n. “Hi ha aproximadament els mateixos habitants al barri i una oferta desmesurada i no de la mateixa mida que nosaltres. Això fa que el petit comerç, si no estem una mica especialitzats, acabarem morint. És per això que mirem de separar-nos una mica de la guerra, si no, estariem morts fa temps”, conclou en Ramon Forn, de La Violeta.

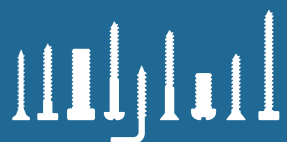
Però Marià Aguiló és la concentració de molts petits comerços: des de llibreries fins a botigues de roba, passant per verduleries ecològiques, teteries, carnisseries, òptiques o cafès restaurant, entre molts altres. Aquesta vitalitat fa que el comerç i les ganes de sortir per part dels veïns no decaiguin, així com l'emprenedoria. Un exemple és el Balus Bar, que amb còctels i vermouths han aconseguit revitalitzar i dinamitzar un carrer més comercial que d'oci, però amb una rebuda magnífica per part dels poblenovins. “Estem molt sorpresos i alhora molt contents i còmodes. Està sent una cosa molt bonica. A més, gairebé no hem rebut turisme sinó

que la majoria de clients són del barri i això ens fa molt feliços”, reconeix la Rosa.

L'associació Eix Comercial Poblenou aplega molts d'aquests comerços del carrer Marià Aguiló. L'objectiu és potenciar la vida de barri amb la promoció d'aquests establiments, impulsant el comerç veïnal. Duen a terme iniciatives d'allò més interessants, com són els Mercats al Carrer, en concret el Mercat d'Estiu, que té lloc al capdavant de la rambla del Poblenou, tocant al Parc de Mar. Durant un dia les botigues sòcies de l'Eix Comercial que vulguin poden posar-hi una parada per tal de promocionar-se. Una altra iniciativa enriquidora de cara a la dinamització de Marià Aguiló és el Comerç al Carrer, en què els socis de l'associació exposen els productes al carrer –davant de la seva botiga– el segon dissabte de cada mes.

Iniciatives com aquestes els ajuden a guanyar visibilitat, però també a formar part del barri, implicant-s'hi i convidant els veïns en la dinamització de l'eix comercial més important del barri: el carrer Marià Aguiló.

Patricia Pujante
periodista

Cada solució tan individual com tu

Al servei de la gent del nostre barri i de l'esforç de les seves persones i empreses.

• Assessorament • Prevenció • Negociació • Mediació • Defensa

TESSAL Pymes
TESSAL Entitats
TESSAL Persones
TESSAL Laboral

TESSAL Banking
TESSAL Patrimoni
TESSAL Protecció Discapacitats
TESSAL 3.0

C/Perú 40-44, esc. 2, 2º A • T+34.93.486 94 51 • F+34.93.486 94 52
info@tessal.com • www.tessal.com

GABINET JURIDIC TESSAL
ajustem solucions legals

Psicología Estratégica

Asesoría Psicológica:

- * Individual
- * Familiar
- * Parejas

Te damos herramientas
para construir Soluciones

Primera sesión Gratuita: 699503201

c/Taulat 78 bajo 1 (08005) Poblenou

www.psicologia-estrategica.com
info@psicologia-estrategica.com

Àngela Vinent

Què et porta a deixar una llarga carrera periodística per la cuina?

Dues coses. En primer lloc, jo sempre havia tingut feines fixes relacionades amb el periodisme. Però va arribar un moment que vaig pensar que per coses de l'edat i per la situació de crisi –tant general com del món de la comunicació–, em seria molt complicat innovar. M'interessava engegar un nou projecte. En el món del periodisme ho veia difícil i vaig tirar pel dret canviant totalment el plantejament. La segona raó és que la gastronomia sempre m'havia interessat molt. La idea de muntar un restaurant m'atreia, però veia que era complicat i que era una gran inversió. Fa molts anys, a Londres, havia vist aquest tipus de restaurants clandestins. I com que tenia aquest espai llogat, se'm va acudir: per què no provar-ho a Barcelona? Reconvertir el local en un taller de pintura que fos, alhora, un espai gastronòmic fora del convencional, amagat.

Com engegues el projecte?

Un cop vist que podia fer-lo em vaig dir: si ho fem, fem-ho bé. Vaig anar a l'escola Hoffman a estudiar dos cursos superiors de cuina i amb una petita inversió inicial vaig muntar una cuineta al taller i vaig reorganitzar l'espai. Inicialment, vaig obrir només un dia a la setmana: el dijous. Però davant de les demandes dels clients, vaig ampliar l'horari als caps de setmana, fent sopars amb reserva prèvia. I així ja fa tres anys.

D'on sorgeix el nom de La Contrasenya i quina dinàmica de funcionament segueix?

Buscava un nom que tingués relació amb la clandestinitat i que fos singular. I La Contrasenya em lligava molt. Estem situats en un antic edifici industrial amb una estètica molt especial: moll de càrrega i descàrrega, muntacàrregues i escales d'incendis per dins i per fora. A baix no hi ha timbres ni contestador automàtic. Si no tens la clau o coneixes algú que hi visqui perquè et baixi a obrir, no hi pots entrar. D'aquesta manera em va semblar interessant, i lligant-ho amb el nom, introduir l'actual sistema. Quan els clients em truquen perquè els obri, m'han de donar la contrasenya pactada:

un dels aliments del menú proposat.

Sempre fas sopars?

De vegades faig dinars. Però a la cuina com que treballo sola i el menú és molt elaborat, fer doblet de dinar i sopar no és viable. A part, trobo que el local i el concepte de "clandestí" queda més ben ambientat de nit.

El preu dels menús sempre és el mateix?

Sí, costa 25 euros i inclou: cinc plats, pa, aigua, cafès i infusions. A part, hi ha la carta de begudes, on m'agrada potenciar productes propers. La cervesa, per exemple, és artesana i feta aquí, al Poblenou.

I els dies que no hi ha sopar?

Pinto. La pintura mai ha estat la meva professió, però sempre m'ha agradat tenir un espai on poder treballar amb l'art en general. Faig vida aquí al taller. No hi dormo, però pràcticament hi visc.

Consideres que la cuina és un art?

Sí, i tant. Intento plasmar-ho amb

l'elaboració dels plats. Barrejar pigments, pintures o aliments, salvant totes les distàncies, té molt a veure. La presentació és vital, sempre intento que lliguin molt els colors als plats: que combinin amb certa gràcia, com si es tractés d'una pintura.

Clandestí és igual a il·legal?

Clandestí és el nom que reben aquest tipus de restaurants amagats. No necessàriament és sinònim d'il·legal. La Contrasenya a nivell legal és una associació gastronòmica. Hi vénen socis, però també hi poden venir els que no ho són. És una mica com els txokos bascos. Mentre hi hagi membres que portin altra gent n'hi ha prou. No hi ha problema, funcionen així.

Sent un espai clandestí, com ho feu per donar-vos a conèixer?

A través del boca-orella, el que passa és que hi ha hagut uns ingredients de més a més ja que hem sortit publicitats en llocs com, per exemple, el *The New York Times*. Tot això ajuda donat que la difusió és més àmplia i les publicacions

Si no tens la clau o coneixes algú que hi visqui perquè et baixi a obrir, no hi pots entrar

La Contrasenya a nivell legal és una associació gastronòmica

Associen la imatge de la zona amb les pel·lícules de Nova York

les pots trobar on line. També, fent ús de les xarxes socials, Facebook i Twitter, on vaig penjant fotografies.

Quin tipus de públic acull La Contrasenya?

Tinc un públic força ampli. Hi ha de tot, gent del barri i de fora. Sortim al *Poblenou Urban District* com a restaurant, però sense que hi surti l'adreça, tal com vaig demanar. A les xarxes socials tampoc tinc posada la localització del taller restaurant. Si algú vol venir, ens ha de contactar directament.

Sortir al *The New York Times* t'ha portat clients americans?

Sí, tant d'americans com d'europaus, perquè va sortir a l'edició internacional i encara està penjat al web. Hem tingut gent d'Amsterdam i unes 8 o 10 persones de Sant Francisco.

Penses que la ubicació del restaurant, el fet que estigui al Poblenou, té un pes important?

Té la seva gràcia, que estigui aquí, perquè és un lloc que no està al centre de Barcelona. És una zona amb poc ambient, en la qual no hi ha botigues, tan sols quatre bars musicals. Lliga amb aquesta idea del lloc amagat i clandestí. Tota la zona es va construir a finals dels 60 i és un indret molt singular tant a Barcelona com al barri. Així que arriben, els

Després d'una llarga carrera periodística, treballant per a mitjans com *El Noticiero Universal* o exercint com a cap de premsa de l'alcalde Pasqual Maragall, la també escriptora Àngela Vinent va decidir emprendre un nou projecte al barri: La Contrasenya. Un gastrotaller on l'art i la cuina es barregen sota una capa de misteri i clandestinitat.

clients pugen pel muntacàrregues i queden sorpresos; escales per fora de l'edifici i enmig d'un entorn industrial. Per mi és un espai singular amb una estètica molt determinada. Associen la imatge de la zona amb pel·lícules de Nova York.

Pel que fa a l'art, les obres que tens a La Contrasenya, són només d'exposició o també estan en venda?

Estan en venda. Hi ha hagut gent que ha vingut a sopar i que els ha interessat alguna peça. D'altra banda, participo en els tallers oberts del Poblenou. Durant el certamen també he venut algunes obres.

Quina temàtica emmarca el teu art?

Paisatge urbà. M'agrada molt l'estètica de les antigues fàbriques, i el Poblenou, per la història que recull, dona molt de si.

A banda de La Contrasenya, estàs involucrada en altres projectes?

Actualment estic treballant en dos projectes diferents però que encara estan en procés. Un és d'escriptura de ficció i l'altre és un projecte fotogràfic sobre el Poblenou, "imatges d'una crisi".

Júlia Baquero
Marina Riera

Coral del Joncar, cant, música i cors

“CANTAR ajuda els més petits a construir la seva personalitat. És positiu per disminuir l'estrès i relaxar-se. Tot just acaben de començar els estudis científics dels efectes benèfics del cant i els especialistes ja recomanen practicar-lo amb regularitat. Cantar no és només la forma d'expressió més antiga de l'ésser humà, també pot sanar-lo.”

La Coral del Joncar va néixer l'any 1982 al barri del Poblenou quan un grup heterogeni de persones amb interessos similars van voler dedicar al cant part del seu temps i la seva energia. Amb un nom que prové dels antics joncars que hi havia al barri, és una coral atípica que no depèn de cap altra entitat més gran, s'autogestiona i és totalment independent.

“Assagem tots els dimecres a Can Felipa de 21.30 a 23.30 i la soprano Lorena García fa classes quinzenals de tècnica vocal d'una hora de durada. Oferim una activitat social molt enriquidora, distreta i que qualsevol persona pot fer: cantar. Estem oberts a gent de totes les edats, així que tothom hi pot participar, ja que l'instrument el portem sempre a sobre.” La Roser Ribalta, secretària de la Coral, convida a cantar a tot aquell que tingui ganes de formar part d'un projecte en què participen prop de trenta persones i que ha anant consolidant la seva qualitat any rere any. Membre de la Federació Catalana d'Entitats Corals, de la Coordinadora d'Entitats del Poblenou i de la Federació d'Entitats per les Festes de Maig del Poblenou, la Coral del Joncar participa en actes institucio-

nals i organitza produccions musicals pròpies o per encàrrec d'entitats privades o particulars.

“El criteri per escollir el repertori ve donat per diferents elements. És necessari un aspecte tècnic assumible i ha d'aportar un interès cultural. Està marcat per les diferents èpoques de l'any i també apostem per la diversitat d'estil. Ens agrada anar més enllà amb les obres que escollim, sortir d'allò més típic, més vist i utilitzar diferents expressions artístiques en els nostres espectacles. Van sortint coses i si no, les organitzem nosaltres.” En Jordi Piccorelli, director de la Coral des de fa uns set anys, destaca amb orgull la feina feta, tot repassant un seguit d'espectacles fet amb moltes ganes, il·lusió, professionalitat i el que és més important, fet entre molts i entre tots.

“Cada any fem alguna cosa especial. El 2011 vam participar en el Projecte Vivaldi amb la interpretació del Magníficat i Beatus Vir amb el Cor Aulos i la Jove Orquestra de Figueres, a l'església Santa Maria del Taulat i més endavant a l'església de Sant Pere de Figueres. I l'any 2012 vam fer el viatge al Trentino. Vam viatjar fins a Itàlia per fer un intercanvi amb dues corals de la zona del Trentino i allà vam interpretar un repertori de cançons tradicionals catalanes. Va ser una experiència molt enriquidora, tant musicalment com personalment, i el viatge va ser extraordinari.” La Roser explica que van contactar amb diferents corals per poder tirar endavant projectes atractius i encoratjadors

i destaca que entre els participants sovint s'estableixen vincles molt forts.

Del Barroc al segle XXI, història, repertoris i espectacles

“Pel trentè aniversari, l'any 2013, vam representar La vidua alegre, de Franz Lehár, al Centre Moral. Junament amb el Cor del Poblenou i la secció de teatre del Centre Moral. Érem 70 persones a l'escenari, amb cor, solistes, actors, ballarins... Amb una escenografia i uns decorats molt treballats i un atrezzo i maquillatge molt cuidats. L'any següent, vam participar amb l'obra de Giovanni Battista Pergolesi, l'Stabat M@ter 2014. Concert de música barroca, amb una orquestra d'instruments barrocs, un contratenor, una soprano i una ballarina de dansa contemporània. La dansa a escena i l'ambient a l'església de Santa Maria del Taulat van crear un moment de gran bellesa.” El director de la Coral del Joncar vol destacar que les propostes són diferents i molt variades. Dins de la Setmana d'Arts Escèniques, l'any 2012 van intervenir en un projecte interdisciplinari de música i art amb l'artista mallorquí Joan Morey en què van interpretar una versió d'El Cant de la Sibila. L'any 2014 van col·laborar posant les veus en l'obra Frigí, un disc instrumental de Francesc Camps. Fa un parell o tres de mesos van fer els cors del grup pop Arponera, amb temes originals. I l'estiu passat van viatjar a Praga per participar en un aplec internacional de cant coral d'arreu del món, en una trobada d'àmbit mundial que es va fer a la ciutat txeca.

“Ara estem preparant de cara a la primavera el Romancero Gitano de Mario Castelnuovo-Tedesco, poemes de Lorca cantats per la Coral del Joncar i acompanyats per un guitarrista. És una obra difícil, però volem fugir de la comoditat de fer sempre el mateix; si sempre fas el mateix no avances, no creïxes. Podem explorar molts repertoris, nosaltres aprenem a cantar cantant. La tècnica s'aprèn, amb dedicació i temps tot s'aprèn, i cada setmana aprens coses noves. Per cantar a la Coral del Joncar no es necessiten tenir obligatòriament coneixements musicals previs, si els tens, millor, és clar, però a partir dels 18 anys s'hi pot participar, actualment el més jove té 26 o 27 anys i el més gran 70. Els nens també poden cantar, però a la Coral Joncar Petit.”

La Coral Joncar Petit assaja també a Can Felipa, dilluns de 17.15 a 18 hores els més petits de 4 a 6 anys, i de 18 a 19 hores els que ja tenen entre 7 i 10. Aquest any s'ha obert un grup nou d'onze anys en endavant. En Ramon Beltran n'és el director des de fa més de deu anys. “La coral de nens va néixer fa vint anys de la coral d'adults, un grup de pares va proposar crear una coral infantil per als seus fills. La Coral Joncar Petit, però a poc a poc va anar creixent i es va independitzar, en el sentit que participa en activitats diferents i de forma autònoma. Sí que es coincideix al Concert de Nadal, que celebrem tots plegats amb diverses activitats.”

La Coral Joncar Petit està federada dins del Secretariat de Corals Infants

de Catalunya (SCIC) i participen en les trobades que s'organitzen tant a nivell local com per tot Catalunya. Hi ha trobades com les que es fan al Palau Sant Jordi o en grans espais amb la participació de 3.000 o 4.000 infants de corals de tot Catalunya. D'altres, més reduïdes, es fan a nivell comarcal, amb una participació d'uns 120 nois i noies. La propera serà una trobada d'un dia amb corals de Girona, Vilafranca... Corals infantils d'arreu de Catalunya participen conjuntament en tallers i treballen repertoris que ja es porten preparats, sota la mateixa direcció. Al final tots els nens canten junts en un concert.

“L'objectiu és que els nens gaudeixin cantant, però també que tinguin una bona base. Eduquem a cantar bé, a la coral s'aprèn ritme. El que fem és arribar a la rítmica a través del cant. El cant és un instrument que duen a sobre sempre, ho fan de forma col·lectiva, en grup, això va molt bé per a la seva socialització. Aprenen vocabulari, va bé per millorar la parla i fins i tot és un recurs molt interessant de cara a la immersió lingüística i cultural.”

El Ramon explica que hi ha nens que comencen de molt petits, de la mà dels seus pares, i d'altres que s'inicien més tard. “Hi ha nanos que els agrada molt la música i gaudeixen de la música jugant. D'altres, el que els agrada molt és cantar i potser amb 8 o 9 anys ho diuen i els porten a la coral. Qualsevol nen hi pot venir.”

A més de participar en les diferents trobades amb corals, es fa un

concert per les Festes de Maig. Aquest any s'està preparant un concert especial de cançons Disney en català. “A més a més de cantar, el plantejament és fer un espectacle amb petites coreografies i petits detalls escenogràfics. Ho estem preparant amb molta il·lusió i molt esforç, pot ser molt maco. Com a entitat del Poblenou ens agrada participar en les diferents activitats del barri. Des de fa dos anys participem en la trobada de Corals d'avis que es celebra al Casino l'Aliança i fem un cant intergeneracional, cada any cantem junts una cançó amb una de les corals, nens i avis compartint l'escenari.”

“Quien canta, sus males espanta”

Ho va escriure Cervantes, ho va cantar Manolo García i, com tot avui en dia, té la seva explicació científica: “Cantar es la respiració estructurada. Quan cantem, fem servir la respiració profunda o abdominal, això es converteix en un massatge per a l'intestí i un alleujament per al cor. Aquesta respiració proporciona aire addicional als pulmons, així s'impulsa la circulació sanguínia i podem fins i tot millorar en concentració i memòria. Aporta tranquil·litat i relaxació.” I emoció, sentiments, amor, energia, magnetisme, poesia, màgia, vibració... Cantem?

Contacte: Can Felipa//Coral del Joncar Roser Ribalta 645 882 481 - Jordi Piccorelli 649 135 119

Coral Joncar Petit - Ramon Beltran: coral.joncar.petit@gmail.com

Esther Racionero Zamel

Quina fresca! Ja ho diu la dita: “pel febrer una estona al sol i una estona al braser”. Jo ara m'estic al sol, sentint, de tant en tant, com la marinada em porta aquesta olor de mar que tot ho envolta i tot ho rovellia. M'agrada passejar per on m'estava abans, abans que em desnonessin. Desnonat! A la meua edat i en la meua situació! Qui m'ho havia de dir?

Ais, Tonet!

D'això ja fa anys, però tot i així no m'hi acostumo i m'emprenyo sempre que hi penso. Més que pel fet, per les maneres. Ens van fer fora sense cap mena de contemplació, d'un dia per l'altre, a mi i als altres veïns. Aquell tipus es va fer famós i, apa, tothom fora! Necessitava més espai per estar-s'hi i li van donar, prenent-nos-el a nosaltres. És clar, amb tantes visites! Hi ha moments que el compadeixo. Fins no fa gaire encara se'l veia tranquil, però ara, d'un temps ençà, que el veig amoïnàt.

Tot just farà una setmana, ens vam topar a la cantonada del seu carrer. Devien ser quarts de set de la tarda, ell no surt mai abans de les sis. Caminava amb el cap cot, capficat, amb un grapat de paperets a la mà. Sempre va llegint paperets. No em va veure venir i vam xocar.

—Jo m'hi estava, aquí —vaig dir sense miraments, deixant-lo amb les disculpes als llavis.

—Així doncs, érem veïns? —va preguntar guardant-se els paperets a la butxaca de la jaqueta.

—Sí, érem veïns fins que tots els del seu voltant vàrem ser desnonats. Ja

veu!

—Em va saber greu. Jo no ho vaig demanar, van ser ells que... No sap com és d'avorrit això d'estar-s'hi tot sol.

—Vostè s'ho va buscar.

—Home...

—I tant que s'ho va buscar! Li va donar per fer miracles i...

—Calli! Calli! Miri com està tot! No entra ni un bri d'aire allà dins. Miri tot el que hi ha aquí; milions de paperets, espelmes, una cama de cera, un braç, una flor de paper, una fotografia...

—No es queixi! M'agradava viure en aquest carrer, no hi ha corrents d'aire i el sol no deixa que es faci verdet a les parets. Per cert... Si vol que li digui la veritat, no l'hauria reconegut. Me l'imaginava més... El feia més jove, vaja!

—Li sembla que tinc pinta de tenir

113 anys?

—No, tants no, però tampoc els 22 que calculo per les dates que hi ha inscrites a la làpida.

—Amic... com li diuen?

—A qui?

—A vostè, home! Quin és el seu nom?

—Fa tant de temps que no em criden... Em deien Tonet. Vostè ja sé que és el San... el San...

—Cisco, em pot dir Cisco.

Vam estar-nos una bona estona parlant. És un bon paio el Cisco, no li han pujat els fumets tot i sortir a les guies turístiques i als programes aquests de *milenios* i altres ximpleries. Podríem dir que és un tipus molt *campechano*.

Però, jo segueixo empenyat perquè, quan em van fer fora a mi i als veïns, ningú no va venir a protegir-nos, ningú no es va posar cap samarreta de colors i es va plantar davant del nínxol per aturar els desnonadors. Ningú!

Tot això de les guies turístiques, els programes de televisió i les samarretes de colors ho sé per la Dolors, la meua dona que, quan ve a veure'm, m'ho explica. Pobreta, xerra i xerra perquè se sent culpable per no dur-me flors, com que m'han posat a dalt de tot no hi arriba i ja no té edat per enfilar-se a cap escala. La Dolors, pobrissona, sempre marxa amb pas lent, remugant la mateixa frase: “En vida t'estaves en un primer pis perquè mai vam poder comprar-nos un àtic, i ara, un cop mort, t'entaforen a dalt de tot, perquè és el lloc que ens toca als pobres en el cementiri. Ais, Manel!”.

Àfrica Ragel

africaragel@hotmail.com

Proyectos

Nuestros proyectos más inmediatos para que el espacio sea más cómodo para todos, son la construcción de un water seco (no utiliza agua sino serrín). Además del uso que se le va a dar a esta construcción también servirá para enseñar el funcionamiento y la transformación de los restos orgánicos humanos en compost útil para los árboles frutales. El otro reto es instalar un

tipi (la casa que todos hemos visto en las películas donde vivían los indios del salvaje oeste), será una instalación que servirá para hacer talleres y protegerse del frío en invierno.

Propuestas

Desde aquí volvemos a hacer una propuesta para todas las actividades que nos quieran proponer los vecinos. Tenemos muchos muros que queremos decorar para los artistas que quieran dejar

Aturen l'execució del Pla de reforma de l'Eix Pere IV

El que havia de ser un projecte estrella al Poblenou en l'actual mandat municipal 2012-2015, el Pla de transformació de l'Eix Pere IV, s'ha quedat sense assignació en els pressupostos municipals. El compromís de l'alcalde amb la reforma del carrer de Pere IV ha quedat en no res, tot i la gran implicació de les entitats veïnals del Poblenou. Després d'un procés participatiu que s'inicià el juliol de 2013, les obres havien de començar, en un primer tram entre els carrers de Bilbao i Roc Boronat el més d'abril passat (2014), amb un pressupost proper als 8 milions d'euros assignats a tal efecte per l'Àrea Metropolitana. Però l'Ajuntament va preferir endarrerir el projecte per destinar els diners a altres obres al centre de la ciutat, concretament a reformar l'avinguda Josep Tarradellas, en el tram entre l'avinguda Sarrià i la plaça Francesc Macià. Una vegada més, Trias ha optat per gastar els diners al centre de la ciutat en lloc de fer-ho als barris. L'excusa municipal per l'ajornament és que el procés participatiu s'havia allargat més del previst. La veritat, però, és que la reforma de Pere IV s'ha quedat sense el finançament del 2014 i també ha caigut del pressupost d'inversions del 2015.

La transformació de Pere IV és l'obra més ambiciosa que s'ha plantejat al Poblenou després del Pla 22@. Amb

un cost total que superarà els 30 milions d'euros, es proposa reformar més de 3 kilòmetres de carrer, entre la Ciutadella i la rambla Prim, per convertir l'antiga carretera en un eix cívic de primera magnitud. La proposta de reforma per recuperar la capacitat d'atracció urbana, econòmica i social d'aquest important eix de la ciutat, va partir de la mateixa ciutadania, amb el vistiplau de tots els grups municipals. El regidor d'Hàbitat Urbà, Antoni Vives, s'hi va implicar personalment, però el pla s'ha torçat pel camí. El novembre passat, portaveus municipals van anunciar en una assemblea veïnal que les obres no començarien fins a final de 2015, sense explicar el perquè de l'ajornament. L'aprovació del pressupost de 2015, sense cap assignació per a Pere IV, confirma que l'entusiasme del govern en aquest projecte ha decaigut.

Per la seva part, la ciutadania s'ha organitzat entorn del projecte social Taula Eix Pere IV, que es proposa un con-

junt d'accions dinamitzadores de l'espai públic. I també vol ser un assaig de com intervenir urbanísticament en una zona degradada amb l'objectiu de promoure canvis a partir del capital social i dels recursos urbans com el patrimoni, els espais buits i la promoció sociocultural.

Costa entendre com davant de tanta implicació en un projecte que, a més de la urbanística, té importants derivades socioeconòmiques, cabdals en temps de crisi, l'Ajuntament ha tocat retirada. La Taula Eix Pere IV i l'Associació de Veïns del Poblenou emplacen Xavier Trias a explicar-se. A pocs mesos de les eleccions municipals, Trias presentarà un balanç farcit d'obres a la Diagonal, el passeig de Gràcia i el passeig de Sant Joan, l'avinguda Tarradellas, etc., mentre la ciutat augmenta les desigualtats entre barris, que veuen passar de llarg les inversions.

Taula Eix Pere IV
Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Espai Connecthort

El 2015 ha empezado con nuevos proyectos, colaboraciones y sobretodo con mucha ilusión y trabajo que queremos compartir con todos los vecinos del barrio.

El huerto

Por fin hemos terminado de delimitar todos los bancales del huerto, por lo que el trabajo más duro ha terminado y podremos hacer lo que más nos gusta a partir de ahora que es crear y cuidar del huerto. Hemos invertido mucha energía y tiempo para que los bancales estén hechos con maderas recicladas, pero estamos muy contentos del resultado. Os invitamos a venir a verlo.

Participación

Este mes van a comenzar a venir a cuidar del huerto, los pequeños de la escuela KINDER y los niños del colegio Voramar, muy cerca del huerto. Además harán muchas actividades guiados de sus profesores. Estos dos centros se unirán a los chicos del centro Ocupacional Bogatell, que ya nos visitan cada semana.

su obra en ellos. Recordamos que todos los domingos por la tarde se organiza un temascal (sauna de los indios del norte de América), que es una ceremonia purificativa del cuerpo y el espíritu, y que los sábados por la mañana ConnectHort está abierto para todos.

Carrer Àlaba, 24, 08005, Barcelona
<http://connecthort.wordpress.com/>
connecthort@gmail.com

El teu equip, els teus amics, el millor ambient
Iniciem 2a fase

LLIGUES EIX
FUTBOL SALA
FUTBOL 7

AQUEST ÉS EL TEU MOMENT

Vine, juga i viu
el millor futbol

a partir de

33€/partit

Masculí i femení

De dilluns a divendres de 21 a 23.30h

Prova les nostres instal·lacions

- **Mar Bella** (cobert)
- **CEM Bogatell** (gespa artificial)

Sistema puntuació únic "fair-play" i enregistrament de vídeo de partits

Carmen Amaya, 4-6 - 08005 Barcelona - Tel. 93.221.65.67 - www.eixtransversal.com

Ajuntament de
Barcelona

eix transversal
fut 3 futbol sala • futbol 7

CET 10°
Bogatell
centre esportiu municipal